

[Victor Larsen.]

man har valgt som Basis, Slutningen af 30erne, er for Landbrugets Vedkommende det uheldigst mulige. Der er vist ikke mange, som ikke er klar over, at det danske Landbrug kæmpede en haard Kamp op igennem 30erne. Det behøves ikke at sige meget om den Maade, hvorpaa Gælden steg for Landbrugets Vedkommende, uden at man kunde tale om Solderi, simpelt hen fordi Konjunkturerne gik os imod, noget ingen var Skyld i herhjemme. Det viser med tilstrækkelig Tydelighed, at i Slutningen af 30erne havde Landbruget sat en Masse Penge til. Nu har man i de efterfølgende Aar tjent en Del af disse Penge ind igen; jeg vil antage, at stort set ligger det saadan, at for de mindre Landbrug har der ikke været saa store Fortjenester, men det har været meget bedre end i 30erne, for de mellemstore Landbrug har man maaske naaet at tjene det ind — jeg tager det i store Træk —, som man maaske satte til i 30erne, og for de helt store Landbrug har der været en yderligere Fortjeneste. Men deraf maa man ikke slutte, at den store Del af det danske Landbrug har faaet sine Huller lappet, ingenlunde, det har simpelt hen ikke været muligt. Forholdet har været det, at selv den nødvendigeste Vedligeholdelse, det være sig af Bygninger, af Maskinparken, af Redskaber og Inventar, overhovedet ikke har kunnet finde Sted.

Naar man nu opsuger disse Penge, som udgør Stigningen fra det daarligste Tidspunkt for Landbruget til en Højde nu, saa tager man de Penge, som skulde være brugt til Fornyelser, og som ogsaa skulde være brugt til den Mekanisering inden for Landbruget, som er Tidens Løsen, og som maaske er den eneste Vej til blot i nogen Grad at afbøde Virkningerne af en kommende Landbrugskrise.

Og Straffen bliver endnu haardere, naar man saa oven i Købet vil benytte den 9de almindelige Vurdering til Ejendomsskyld. Nu ved jeg vel, at man her har indført Loftet, at man siger: men vi bruger heller ikke den 9de Vurdering, vi bruger den 8de af 1936 med 20 pCt. Tillæg. Men selv den Maade at gøre det paa betyder egentlig kun, at man bruger den 9de Vurdering og kun tager det alleryderste eller det allerværste fra. Egner den 9de Vurdering sig som Grundlag? Er de 20 pCt. et Spillerum, som er rimeligt? Begge Dele maa jeg svare nej til. 1936-Vurderingen fremgik som et Resultat af flere paa hinanden følgende Vurderinger med visse Aars Mellemrum, Vurderinger, der var foretaget under forholds-

vis rolige Forhold. 1945-Vurderingen blev foretaget under de ugunstigst mulige Forhold. Vurderingsmyndighederne fik alt for kort Tid, ca. Halvdelen af den Tid, de normalt bruger, og saa havde de at vurdere efter en Periode, som vi aldrig har været ude for før i dette Land, og efter at der var gaaet hele 9 Aar. Er det da at undres over, at denne Vurdering er blevet uensartet, saa uensartet, at den maa forekomme aldeles ubrugelig som Grundlag for en saa alvorlig Beskatning som den, der her er Tale om?

Jeg skal tillade mig at belyse dette med nogle Tal. Sammenligner man den 8de Vurdering af 1936 med den 9de Vurdering af 1945, viser det sig, at der inden for Storkøbenhavns Omraade er en Stigning i Ejendomsskyldvurderingen for Frederiksbergs Vedkommende med 2,7 pCt., for det egentlige Københavns Vedkommende med 9,1 pCt. og for Gentofte med 15,7 pCt. Man kan jo ikke sige, at der er stor Ligelighed.

Gaar man over til Provinsbyerne og ser paa de Byer, som har over 20 000 Indbyggere, vil man kunne finde Ejendomsskyldstigninger paa 3,4, 4,0 og 6,5 pCt. Og vi rykker opad. En By har 16,5 pCt., en 17,4 pCt. og to over 19 pCt. Tager vi Byer med fra 10 000 til 20 000 Indbyggere, er Billedet det samme: en voldsom Ulighed fra By til By. Her er der Tale om Stigninger paa 7,3, 8,3, 9,1, 11, 12 og 14 pCt.; der er een paa 20,3 pCt., og der er saamænd en paa 29 pCt. og en paa 38 pCt. Naturligvis, de to sidste skæres af og bliver kun til 20 pCt., men Uligheden er forfærdende.

Gaar vi videre og tager Købstæder med fra 7 000 til 10 000 Indbyggere, finder vi Stigninger paa 7,1, 8,6, 11, 13 og 16 pCt. og endelig en paa 29,8 pCt., der altsaa skal ned til 20 pCt.

I Byer med fra 5 000 til 7 000 Indbyggere er der Stigninger fra 8,3 over 14 og 15 til 21 pCt. Og jeg kunde blive ved.

Inden for den samme Kategori af danske Provinsbyer er Vurderingerne i den Grad uensartede, at der ikke kan gives anden Forklaring end, at Vurderingsmyndighederne ikke har arbejdet ud fra samme Forudsætninger med Hensyn til at beregne Stigninger, og at de — for dette er ikke nogen Anklage mod Vurderingsmyndighederne — har haft et Arbejde, der i Virkeligheden var uoverkommeligt i den alt for korte Tid, de havde.

For Landdistrikternes Vedkommende veksler det fra Amt til Amt. Jeg vil sige i Almindelighed for Amternes Vedkommende, at der er et gradvis Fald fra Øst til Vest, fra Lolland-Falster, Sjælland og Møn til